

המאור שבתורה

מעט מן האור דומה הרבה מן המושך

כל הזכויות שמורות

שבת יט' תמוז התשפ"ו			
הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת	י-ם
19:32	20:23	21:21	
19:32	20:22	21:18	ת"א
19:35	20:26	21:22	חיפה
19:31	20:22	21:18	ב"ש

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מר"א עט"ר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

בדרך לימודו שם רבנו חיים סגנאי

זצ"ל את הדגש על כך שלימודו יהיה לשמה, ולא על מנת להתרברב או להתגדל ח"ו, הוא סלד מ**מפלוגי סרק** ושאף להבין את התורה לאמיתותה. ביטוי לכך אנו מוצאים בעמדתו הנכבדת, עת פתח בתפילה ותחנונים לפני בורא העולם, שיחוס וירחם עליו ויזכהו לאמיתת של תורה ולחדש בה חידושים אמיתיים, ובמיוחד שלא יפול ברשת הגאווה.

וכך נמצא כתוב בכתב ידו: "ויהי רצון מלפני ה' אלוקי שתצילני מכל מכשול ומכל תקלה, וזכני אבי להבין ולהשכיל ולדעת ולהורות וגם לחדש חידושים בכל ספרי תורות (תורה) שבכתב ותורה שבע"פ ותצילני מכל שררות וגאות אכ"ר".

אדם טוב
אינו
זה אשר
נותן
מהעודפים
שלו מהשפע
שלו,

אלא
זה אשר
מחלק
איתו
את
המעט
שיש לו

יחסו של הרב מנשה מנחם זצ"ל לילדים היה הפלא ופלא. סיפר רבי אברהם מוצא מקרה שהיה עד לו: בבית הכנסת השתובבו כמה ילדים, פתחו את החלון ומספר ספרי קודש נפלו על הרצפה. כשנכנסו, גער בהם הגבאי. רבנו הפסיק ואמר במתק לשונו: "די, חזור בתשובה." רבנו היה מעביר שיעור בכל שבת בביהכ"נ והילד אברהם מוצא שהיה אז כבן 12, היה **מלווה** בכל שבת מביתו לשיעור ואף בדרך חזרה. חשש אברהם שמא אין דעתו של רבנו נוחה מכך ולא רצה "לכפות" עצמו.

בפעם הראשונה פנה ושאל: "כבוד הרב, האם מפריע לו שאני מלווה?" החזיר לו הרב שאלה: "האם יוסיף לך או לא יוסיף לך?" ענה הילד בתום לבבו: "יוסיף לי." אמר לו רבנו: "אם כן, אז בוא!" וכך זכה לילך עימו **תקופה ארוכה**. מובן שרבנו לא פסק מדברי תורה אף בדרך, והיה הולך ומסביר לנער הצמא את מהלך השיעור, בפשטות ובבהירות, כמתאים לגילו.

לע"נ רחל (רשל) אלבו
בת קלרה ואליהו

רבי יצחק וסקוויר זצ"ל הסב פעם אחת על שולחנו של אחיו, רבי יוחנן מרחמיסטריווקה זצ"ל. רבי יוחנן הגיש לפניו יין, באמרו: "זה יין מארץ-ישראל". למרבה הפתעתו סירב רבי יצחק לשתות מהיין. שאל רבי יוחנן את אחיו **לפשר סירובו**.

השיב רבי יצחק: "בטוח אני שיין מארץ-ישראל הוא משובח ביותר, אבל אני איני מבין בטיבם של יינות, וייתכן שהיין לא ימצא-חן בעיניי, ונמצאתי מוציא דיבה על הארץ ועל פירותיה". נענה רבי יוחנן: "ידעתי שאחי יצחק נושא בקרבו אוצר של **יראת שמים**, אך לא ידעתי עד היכן היא מגעת".

גאווה בלי סיבה

קבוצת שוורים חרשה בשדה. והנה עלתה מן הביצה צפרדע ירוקה. עמדה הצפרדע ואמרה: "בוקר טוב, אם רוצים אתם עצה טובה, דעו לכם, כי אין **חכמה כמוני** בביצה. אם מישוהו מכם חולה או חלש, תרופה יש בידי לכל המחלות. כל פצע או מכה ארפא ברגע אחד" שמע השור ואמר: "אם כן רבה חכמתך, אולי **תרפאי** קודם את עצמך... כה רזה וחלושה את..." שמעה הצפרדע ושבה אל הביצה בבושה ובכלימה...

ספינה שעוגנת בנמל
היא ספינה בטוחה,
אבל לא לשם כך היא נבנתה

לגר שבא להלל

הזקן ובקשהו "למדני תורה כולה על רגל אחת" - השיבו הלל: "מה דעלך סאני לחברך לא תעביד". ומדוע לא השיבו **רבי עקיבא** שהיה אומר, "ואהבת לרעך כמוך" - זו כל התורה כולה? כי מדרגה שכוז, גוי אינו מסוגל להבין...

כלל חשוב-
אין נותנים
לאדם שום
דבר
בלא תפילה

נקודה למחשבה

מכונת בוחקת עצרה בחריקת בלמים בפתח הבית הבודד 'כול להיות שהוא כאן', לחש איש **לבוש שחורים** למיקרופון קטן שהוצמד לדש בגדו. 'חסל אותו!' נשמעה פקודה מכנסיו ונכנס לתוך הבית. שעתיים לפני כן... איש קטן ומבוהל רץ במעלה הגבעה, הוא מתקרב לבית הקטן, מתבונן מסביב ורואה את הבית הבודד שבקצה. **שלט מודר** לוכד את עיניו. 'האיש שלא שיקר מעולם' הוא בוודאי אדם הגון, חושב האיש לעצמו, מקווה למצוא שם מחסה. איש צנום בעל עיניים טובות ומשקפיים עגולות פותח לו את הדלת ושואל למבוכו בחיוך נעים. 'אני מחפש מחסה...' הם רודפים אחריי... 'האיש זה הצידה מפנה את חלל הבית ומאפשר לאיש להיכנס 'ברוך הבא בצל קורת'.

'הסתבכתי עם אנשים רעים' לוחש האיש בבהלה, 'הם רודפים אחריי, אני חייב להתחבא אצלך'. 'תגיד, באמת לא שיקרת אף פעם?' השלט המוזר שבחזן מטריד אותו. - 'אף פעם!' - 'לעולם גם לא תשקר?' - 'נשבעתי לעצמי שלא אשקר לעולם. **לא אעבור** על השבועה'. הוא שתק רגע ואז הוסיף: **'האמת היא נר לרגלי'**, היא אור החיים, בלעדיה אין לחיים משמעות'. חריקת מכונת נשמעת ודקה אחר כך מישוהו דופק בדלת... האיש ממנה להסתתר בתוך ארון הבגדים, הוא עוצר את נשימתו, שלא יגלו אותו. האיש בשחור לא מסתיר את מטרת בואו, ידו על ההדק: 'נכנס אליך מישוהו בשעה האחרונה? בעל הבית **מהסס לרגע**. אבל השבועה שלו מנחה אותו. אמת ורק אמת 'כן, נכנס'. 'הוא עדיין כאן?' היסוס קל, והאמת מכריעה שוב: 'עדיין כאן!' כמה דקות אחר כך, המכונת השחורה יוצאת לדרכה ובתא המטען שלה גופתו של איש קטן שהסתבר עם אנשים רעים.

האיש שתלה על ביתו את השלט המוזר היה עיקרון. היה לו ערך עליון. שאותו העמיד מעל לכל הערכים האחרים. האמת. אבל ברור לנו **שהוא טעה** כשהסגיר את האיש. הסיבה לכך היא כי גם הערכים הנעלים ביותר, אם הם לא עומדים במקום הראוי להם. **מתוך הבנה** שיש ערכים גבוהים מהם. יכולים להוביל לעיוותים קשים. (העורך)

העולם מעולם לא נפסק – המחדש בוטבו בכל יום מעשה בראשית

בקי נפלא היה **האדמו"ר מלערוב** זצ"ל בכל מכמני התורה, בקיאותו הייתה מדהימה בהיקפה. צנא מלא ספרא אשר כל רז לא אניס ליה, ומעשה נפלא היה אצל זקנו הגדול הרבי הקדוש רבי **ישראל מרדכי** מלערוב זי"ע בשחר נעוריו, בעת שביקש לבחון אחד מבני משפחתו ושאלו איה מקומו של מאמר **מסוים במשניות**, משאל ידע הלה להשיב כהלכה, נענה הרה"ק ואמר, אם היו שואלים את זה את יענקל שלי בוודאי היה יודע להשיב, ומדי דברו הורה לקרוא לפניו את רבינו ושאלו למקורו של המאמר, ומיד ענה על אתר ואמר הלא הוא משנה **בשלהי עוקצין**, ומשראה את קורת רוחו של זקנו הגדול מבקיאותו חשש ליהרהר ונענה כמצטדק הלא ראיתי זאת עתה באומרי סדר מעמדות...

הרב אברהם פיש זצ"ל לא הרבה לשוחח אודות ימי נעוריו בפרט על אותה תקופה נוראה בזמן "השוואה", אמנם פעם שחה הרבנית עליה השלום בפני המקורבים בזמן מלחמת העולם השנייה עת אשר הגיעו הנאצים יימח שם לעיירה בה התגוררו **פריצו באכזריות** לבית משפחת פיש וציוו על הנמצאים שם לעמוד כששפניהם אל הקיר אותם רשעים ירו בהם ללא רחם ווידאו את הריגתם, ברם משהתקרבו הללו אל הנער רבי אברהם פיש מערכת החשמל קרסה והבית כולו החשיך ונמלט אותו צדיק דרך החלון וברח מעיניהם ששל חיות הטרף הללו.

**גלה מי אתה? מה תפקידך?
ומה מקומך במחזה
האדיר של היקום.**

רבי צבי הרוש החסיד זצ"ל, כך קראו לו עוד בצעירותו בלומדו בשיבה ב"מארכש" וזאת בעקבות פרישותו והיבדלותו מענייני העוה"ל. כבר בהיותו בחור בן 17 החל **בתעניות ובסגופים**, בימי שני וחמישי בימי חודש אלול עד יוה"כ פ, בימי שני וחמישי של ימי השובבי"ם, ערב ראש חודש וכל יום ישיש, ואעפ"כ לימוד תורתו ועבודת ה' שלו **לא נגרעו**, אלא עד רבא ככל שסיגף עצמו עלה ונתעלה בקדושה ובלמוד התורה.

**מה רבה ועצומה זכותו של המקיים
מצווה – ואפילו אם הוא נער צעיר**

כל התפילה היא כלימוד המוסר, וכשם שמוסר מטרתו לקרב את האדם לאמת. כן היא מטרת התפלה לקבוע בלב האדם יסוד זה שאין **שום מקרה** בעולם, וכל מה שאדם מקבל בעולמו הוא רק מגזירת הבורא ית"ש.

**חובה על האדם להתבונן
במאורעות הזמן מה ה' רוצה**

האם את מכירה את הנאשם, גברת שוורצבוים? שאל עורך הדין. בטח ענתה הזקנה, "אני מכירה אותו מאז שהיה פספוס. אף פעם לא הספיק לעשות צרות. תמיד שיקר, גנב רימה, התגרש שלוש פעמים..." רגע, רגע הפסיק אותה העורך דין אל תעני על שאלות שלא שאלו אותך כי אינך מכירה את התובע שלנו... "אני לא מכירה את יוסף התובע!?! בטח שאני מכירה אותו. הרי סילקו אותו מבית הספר בגיל 8. לפני שנה הוא לווה מאה אלף דולר מהשותף שלו, ומאז הם מסוכסכים כי הוא מכחיש..." בית המשפט צעק השופט, "חמש דקות הפסקה". הוא רץ ללשכתו כשהוא מרמז לעורך הדין לבוא אחריו. "אני מזהיר אותך", אמר השופט, חסר לך שתשאל אותה **אם היא מכירה אותי...**

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים"
הגאון הרב **ראובן אלבז** שליט"א

משולחן גבוה

התפילין של רבי זו"ם.

אור החיים הקדוש הודיע לאשתו כי לאחר מותו יגיע **איש עשיר** מקושטא ויבקש לקנות את התפילין שלו "את התפילין תמכרי לו" הסביר הרב לרעייתו "אולם **תזהירי אותו** שלא יסיח את דעתו מהן אפילו לא שיחת חולין קלה". ואומנם לאחר פטירתו של הרב, לאחר 30 ימי אבל, הופיע בירושלים סוחר עשיר מקושטא, שביקש לרכוש את התפילין של "אור החיים הקדוש"

כמציאות בעלה מכרה את התפילין תמורת **שלוש מאות לירות** זהב שהיו **סכום עצום** באותו זמן. האיש הוזחר לפי צוואתו של הרב והבטיח להשתמש בתפילין לפי הוראותיו. ואומנם מיום שהתחיל להניח תפילין הוא חש בהתעוררות קדושה ותפילותיו יצאו ממנו בהתלהבות רבה.

באחד הימים שהיה עטור תפילין נכנס נער ממשרתיו והתחיל להטריד אותו בשאלות הקשורות לעסק שלו, תחילה העשיר לא הרגיש אך כיוון שהנער לו הרפה השיב **העשיר** על שאלתו ומיד שב לתפילתו.

למרות שההפסק היה קטן ביותר, יצאה תפילתו מגומגמת ורגש הקדושה סר ממנו. העשיר מסר איפא את התפילין לבדיקה ולמרבח תדהמתו הקלף היה ריק לחלוטין – **כל האותיות פרחו.**

בית שלום ומזרח לכל בית ישראל

עשיר בא לבקר בבית משוגעים אמרו להם להיות בשקט ואחד מהם יגיש לו פרח. וכך היה פיתאום משוגע אחד שואל את העשיר אני ניראה לך משוגע? לא אתה ניראה לי נורמלי. תדע לך שאנחנו נורמלים ואתה המשוגעים. אתה צודק עונה לו העשיר, **אבל מה לעשות שאנחנו הרוב.**

**בואו והצטרפו
לרשימת תפוצה**
hamaor.net@gmail.com

במשך ארבעה עשר חודשים ישב הרה"ק רבי **אברהם מוסריגורא** זצ"ל בכלא בגורת שלטון הרשע. בצאתו מבית הסוהר שבור ומעונה, שאלו אותו מקרבי איך הצליח להתחזק מעמד במאסר זמן רב כל כך.

השיב להם הצדיק: "כאשר הקדוש ברוך הוא גוזר יסורים על האדם, הוא **מעניק לו גם כוחות** לעמוד ביסורים. וכן נאמר: 'ברוך גוזר ומקיים'. הקדוש ברוך הוא גוזר גזרה. אבל הוא גם מקיים את האדם שהגזרה נגזרה עליו, שיוכל לעמד בתלאה. השם יצילנו וישמרנו..."

לדייק
בזמן זה,
החוש
לדעת כמה
יאהר
השני...

תדיר היה מרן **הרב שך** זצ"ל דבוק בבוראו, וענג רב היה לראותו, האיך מדבר עם אביו שבשמים כדבר בן אל אביו, בכל יום היה מדליק נרות לכבוד צדיקים כאשר פיו היה ממלמל ומתפלל על צערן של ישראל בחן נפלא, וכפי אשר נשמע רבות מפיו במתיקות בזה הלשון: "בורא עולם קום מכסא דין ושב על כסא רחמים". בשעתו כיהן מרן הרב שך זצ"ל כר"מ בשיבת קלעצק, בראשותו של מרן הגאון רבי **אהרן קוטלר** זצ"ל, ורבי **יחזקאל** זצ"ל שימש שם כמשגיח. בצוק העיתים שקל רבי אהרן להעביר את ישיבתו לוולוז'ין, שם עמק שומם בנין הישיבה, לאחר סגירת הישיבה ע"י השלטונות. שלח רבי אהרן את מרן לשוחח על כך עם ראשי הישיבה דשם. הרעיון לא יצא לבסוף אל הפועל, ומרן שב לקלעצק. היה זה בערב שבת סמוך לשקיעת החמה **ובקושי הספיק** להכין עצמו לשבת. תיכף זרזו צעדיו לביתו של המשגיח זצ"ל אשר נהג להשמיע שיחת מוסר בליל שבת, בביתו. כשנכנס מרן זצ"ל אל הבית, הייתה השיחה כבר בעיצומה,

כשראהו המשגיח זצ"ל אמר: "עבד אברהם אנוכי". תמה מרן ותמהו הנוכחים. נענה המשגיח ואמר: "רבי לייזר (כך כינה את מרן זצ"ל) הגיע, הוא הגיע ממילוי שליחות מטעם ראש הישיבה. אספר לכם מה היה שם. הוא הגיע לאותו מקום ואמר: באתי לברר אם יש מקום להעביר לכאן את ישיבת קלעצק. שאלו: אתם ראש הישיבה? וכיון **דאיש אמת הוא**, אמר: לא. שאלו: אתם המשגיח? השיב: לא. שאלו: אם כן, מה תפקידכם? ואמר: אני ר"מ בשיבה אומר שיעור לבחורים וראש הישיבה שלחנו..."

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת והב, יוסף דחאן בן שמחה, יאיר בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יוחאי בן לוליה, נעילה בת נעויה, כרמלה בת סעידה, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, החסיד מנשה בן רחמה, רפאל ואלברט בני קלרה, חכם יהודה בן חנה פתיא, הרב אלעזר בן שמחה, הרב יורם אברגיל, יחזקאל ושמאל בני שמחה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, מרים בת זוהרה, אלעזר בן רגינה, שלום בן אורה מורי, ישראל בן שמחה סב, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חנה בת אסתר דמני הרב יהודה יאיר, יפה בת לאה, דוד בן איוה, יעקב בן שרה ברסקה, **מרן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**